

jeg, som jeg allerede tillod mig at antyde under Sagens første Behandling, saa meget jeg end i Almindelighed er for Jernbaneanlæg, dog ikke kan finde det indlysende, at det er aldeles nødvendigt allerede i dette Møde at tage Beslutning om det jydske Jernbanenets Forisættelse, og fordi jeg finder vor finansielle Stilling, jeg vil ikke sige saa ugunstig, men saa uklar, navnlig ogsaa med Hensyn til Bestaffenheden af de forskjellige Resourcer, hvorom der endnu kan være Tale, at jeg virkelig meget nødig vilde enten stemme for eller imod et Forslag, baseret paa vor finansielle Stilling som Noget, der allerede kunde tilfulde oversees, og jeg vilde i saa Fald ansee det for meget heldigt, naar man i dette Rigsdagsmøde, der allerede er meget langt fremrykket, kunde fritages for at skulle udtale en bestemt Formening om, hvad man i Fremtiden vilde gjøre med Hensyn til vort Jernbanesystems Udvikling. Jeg vilde tillige ansee dette for fordeelagtigt med Hensyn til den Udvikling af Jernbanenettet, som ad en anden Vej, men ganske vist ogsaa med Benyttelse af det herværende Pengemarked til at absorbere endeel indenlandske, af Staten garanterede Papirer, paataentes for Distrikternes Vedkommende. Umiddelbart foreligger et saadant Forslag ikke fra Udvalget, og da tværtimod Udvalgets Fleertal i dette Tilfælde ikke alene er gaaet ind paa det af Regjeringen stillede Forslag, men endogsaa er gaaet meget, meget videre, hvori det, efter hvad jeg maa antage ifølge Udvalgets Betænkning, vil finde Tilslutning af den høitagtede Minister, saa er det mig temmelig klart, at der vil være liden Sandsynlighed for, at Lovudkastet vil kunne holdes aldeles tilbage i dette Rigsdagsmøde, i alt Fald som Stemningen er i dette høitærede Thing. Naar jeg nu tillige tager i Betragtning, hvormegen Tilbøielighed — og det forsaavidt en berettiget Tilbøielighed, forekommer det mig, — der er til ikke at afbryde Udviklingen af vort Jernbanenet, saa synes der at kunne være Anledning til at søge en Mellemvej, hvorved man paa den ene Side ikke indløb sig paa et Foretagende, som maatte kunne siges at komme i en bestemt Strid med den Stilling, hvori vore finansielle Forhold muligens kunne komme til at befinde sig, naar vi kunne see klarere i dem,

end vi nu ere istand til, og paa den anden Side nogenlunde kunde fyldestgjøre det Dilemma, i hvilket den høitagtede Indenrigsminister har indbragt dette Lovforslag. Det er jo nemlig klart, at selv om man kun vedtager den Udvikling af Jernbanenettet, hvorpaa mit Endringsforslag gaaer ud, nemlig indskrænker sig til at udføre den Bane, som der er Spørgsmaal om at anlægge i Vendsyssel, saa vil der være tilstrækkelig Stof baade for at anvende fremmede og indenlandske Ingeniørers Concurrence, som den høitærede Indenrigsminister ønsker at benytte med Hensyn til Fortsættelsen af vore Jernbaner. Der vilde da ingen Standsning kunne indtræde, vi vilde ogsaa med saa megen større Mulighed kunne skide til en alvorlig Undersøgelse af disse Forhold til Efteraaret, og det vil i saa Fald være klart, at vi ikke engang behøvede at være saa tidligt færdige, naar der skulde foreløbigt vøres Noget, der skulde paabegyndes i Foraaret 1869. Til den Ende har jeg tilladt mig at stille dette Endringsforslag. — Jeg skal ikke komme tilbage til de almindelige Betragtninger, som jeg ved Sagens første Behandling tillod mig at fremsætte; jeg kan kun sige, at det virkelig er mig personlig imod at skulle modarbejde Jernbaneforslaget, som have nogenlunde Rimelighed for sig, men jeg kan ikke nægte, at med al den forudfattede Tilbøielighed, som jeg kan sige, at jeg har for saadanne Foretagender, forekommer der mig at være noget ikke Modent, for ikke at udtrykke mig for stærkt, i de Forslag, der ere fremsatte fra Udvalgets Fleertals Side, forsaavidt de gaae ud over Regjeringens Forslag, og der forekommer mig i Regjeringens Udcast at være stillet større Fordringer til os, end der med Villighed kan forlanges opfyldt allerede i dette Rigsdagsmøde. Hvad Banen i Vendsyssel angaaer, da skal jeg villig indrømme, at det, hvis man antager, at Lovforslaget om Havnen ved Esbjerg gaaer igjennem i dette Rigsdagsmøde, hvad jeg ikke haaber, kunde være tvivlsomt, om i saa Fald ikke denne Bane maatte staae tilbage for en anden Bane. Men denne Bane har nu engang sin Historie, det er allerede siden 1856 forudsat, at en Bane i Vendsyssel vilde blive bygget; den har ogsaa sin selvstændige Betydning som